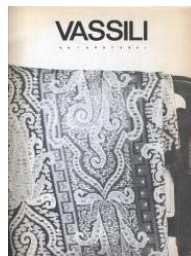

'Carpets' | 'Χαλιά'
cooperation with Maya Tsoclis

Loulaki Gallery, Hydra, Greece 1992
Gloria Gallery, Nicosia, Cyprus 1991
Galerie K7, Thessaloniki, Greece 1991
Villa Eolos, Mykonos, Greece 1991
Galerie Titanium, Athens, Greece 1990

ΠΑΝΟΡΑΜΑ, 2/1991 ΛΕΥΚΩΣΙΑ **γράφει ο Ανδρέας Κάραγιαν Ζωγράφος**

"Τραυματίζομαι γιατί οι άνθρωποι δεν συμμετέχουν στο παιχνίδι μου με τους ίδιους όρους".

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957 και σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και Βαρκελώνης. Αυτή είναι η πρώτη του έκθεση στη Λευκωσία στη Γκαλερί Γκλόρια όπου εκθέτει μια σειρά έργων που τα αποκαλεί "χαλιά".

ΕΡ. Τι σημασία έχουν τα σύμβολα για σένα;

ΑΠ. Η ζωή μου έχει τα γνωρίσματα της ζωής των άλλων ανθρώπων. Ασχολούμαι και τρώγω τις ώρες μου με πράγματα όπως ο κάθε άνθρωπος, με το φαγητό, τα ρούχα, τι άρωμα θαβάλω... Δεν έχω το γνώρισμα ενός καλλιτέχνη. Δηλαδή δεν θέλω να φέρομαι με έναν καθορισμένο τρόπο.

ΕΡ. Είμαι βέβαιος πως πίσω από αυτήν την "απλή" θέαση των πραγμάτων, θα υπάρχει μια άλλη διάσταση για σένα.

ΑΠ. Η σχέση μου με τα "ρούχα", τα "αρώματα", αποκτά κάποιες συναισθηματικές διαστάσεις. Δένομαι με πράγματα και όσο εύκολα δένομαι, τόσο εύκολα τα απορρίπτω. Τραυματίζομαι γιατί οι άνθρωποι δεν συμμετέχουν στο παιχνίδι το δικό μου με τους ίδιους όρους. Το κάθε αντικείμενο αποκτά μια σημαντική θέση στη ζωή μου.

ΕΡ. Αυτό το βλέπω στην προηγούμενη δουλειά σου όπου χρησιμοποιείς "ρούχα" και προσωπικά "ενδύματα" σαν μικρές ιστορίες που τις έχεις αιχμαλωτίσει σε κουτιά.

ΑΠ. Τα "ρούχα" τα "σπίτια", όλες αυτές οι ενότητες έχουν σχέση με εμένα τον ίδιο, με τον περιβάλλοντα χώρο μου. Δεν ζωγραφίζω αφηρημένες έννοιες.

ΕΡ. Είναι δηλαδή μνήμες της ανθρώπινης παρουσίας που λείπει σ' αυτή τη δουλειά που εκθέτεις, τώρα στη Γκλόρια;

ΑΠ. Σ' αυτή τη φάση λείπει ο άνθρωπος, ίσως πολλές φορές βαριέμαι τους ανθρώπους... ώσπου να τους ξαναγαπήσω. Η πρόθεση όμως αυτής της δουλειάς "τα χαλιά" είναι να γίνουν υφάσματα που κατ' επέκταση θα περιέχουν και πάλι το ανθρώπινο σώμα (όταν φτιαχτούν τα ρούχα). Αυτή την καινούργια δουλειά θα εκθέσω στην Titanium στην Αθήνα φέτος.

ΕΡ. Στα "χαλιά" σου υπάρχουν ανατολίζοντα στοιχεία και ένας ερωτισμός.....

ΑΠ. Το θέμα είναι πόσο ερωτικοί είναι οι άνθρωποι και πως εκφράζουν τον ερωτισμό τους. Τώρα αν εγώ έχω την δυνατότητα και μπορώ να "εικονογραφώ" αυτόν τον ερωτισμό, ομολογώ ότι αυτό με απασχολεί ελάχιστα.

ΕΡ. Είσαι ερωτικός άνθρωπος;

ΑΠ. Μ' ενδιαφέρει η έκφραση του ερωτισμού που βγαίνει μέσα από την καθημερινότητα και όχι μέσα από την ζωγραφική. Προτιμώ, αντί να δείχνω με τους πίνακες μου ότι είμαι ένα θερμό πλάσμα να έχω μεγαλύτερη χαρά και να νιώθω αυτή τη θερμότητα, δηλαδή τον ερωτισμό, όταν υφίσταμαι ένα φλερτ στο δρόμο! Όταν είμαι ερωτευμένος, η δουλειά μου με κάνει χαρούμενο, όταν πάλι δεν είμαι ερωτευμένος η δουλειά μου εξακολουθεί να γίνεται. Εκείνο που με τρομάζει πάντα και με κάνει να μη νιώθω καλά είναι να μη γίνει η δουλειά μου αποκούμπι, δεν θέλω να καταλήξω στα 50 μου και να μείνω μ' ένα τελάρο ή μ' ένα πινακάκι!

ΕΡ. Αυτό εξαρτάται από σένα και μιλώ από ίδια πείρα και για μένα οι εμπειρίες μου έχουν μεγαλύτερη σημασία από την ζωγραφική μου, εξ' άλλου από αυτές βγαίνει η δουλειά μου. Με άλλα λόγια δεν είσαι αυτό που λέμε "Ζωγράφος του οκτώρου".

ΑΠ. Είμαι ζωγράφος του 24ώρου.